

1
ישמעאל. ולמה נקרא שמו ישמעאל? [לפי] שעתיד הקדוש ברוך הוא לשמץ בקול זעקת העם, ממה שעתידו בני ישמעאל לעשות. לפיכך נקרא שמו ישמעאל, שנאמר: "ישמע אל יצעם" [תהלים נ"ה כ'].
[פרד"א פ"ב]

2
ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל. מגיד הפתוב שאף על פי שבשרו המקום ביצחק, היה לבו מתפוגג [דואג] עליו אם יתה [ישמעאל] אם לא יתה? ואומר: "לו ישמעאל יתה", בקש עליו להחזירו בתשובה ולהחיותו לעולם הבא.
[מדרש הגדול]

3
כ. ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו. [ובמה ברכו? אלא] ברכו בטובות העולם הזה, בבנים ובעשר ובמלכות, אבל טובות העולם הבא אינה אלא ליצחק ולזרעו, שנאמר: "ואת בריתי אקים את יצחק".
[מדרש הגדול]

4
דבר אחר: [מה עשה ישמעאל?] תני רשב"י דרש רבי עקיבא: מצחק - אין צחוק אלא עבודה ורה, שנאמר: "ויקמו לצחק" [שמות ל"ב ו']. מלמד, שהיתה שרה רואה ישמעאל בונה במה וצד חגבים ומקטיר לעבודה ורה.

דבר אחר: רבי אלעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אין מצחק, אלא גלוי עריות, שנאמר: "בא אלי עבד העברי... לצחק בי" [בראשית ל"ט י"ז]. מלמד שהיתה שרה רואה את ישמעאל מכבש את הגנות [כובש הנשים] ומענה את הנשים [פורץ לגנות ומענה שם וכי].

דבר אחר: רבי ישמעאל אומר: אין מצחק, אלא שופך דמים, שנאמר: "יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמרו יאב יקמו, ויקמו ויעברו במספר... ויחזקו איש בראש רעהו... ויפלו יחדו" [שמואל ב', כ"ט]. מלמד, שהיתה שרה רואה את ישמעאל נוטל חצים וזרק ומתכוון להרג את יצחק, שנאמר: "במתלהל היתה וקים חצים ומת" [משלי כ"ו י"ח].

5
יב. כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה. [מה אמרה שרה לאברהם?] אמרה לו [שרה

לאברהם:] רואה אני את ישמעאל, שבונה במה וצד חגבים ומקטיר לעבודה ורה. אם למד את בני יצחק, לא נמצא שם שמים מתחלל? אמר לה: מאחר שזכין לאדם, [האם] חבין לו? מאחר שעשינו אותה גבירה, נוריד אותה מן הבית, [ואם כן] הבריות מה אומרות עלינו? אמרה לו: הואיל ואני אומרת כך ואתה אומר כך, יכריע המקום בינותינו. הכריע [המקום] על [כמו] דברי שרה, שנאמר: "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה".
[תוספתא סוטה, פ"ה]

6
This - אחר דבריו של ישמעאל ליצחק - R' Levi said: - רבי לוי אמר - אמר לו - איש גדול ממך במצות - Ishmael said to Isaac, - ישמעאל ליצחק - "I am greater than you in the observance of commandments, whereas - ואני בן שלש עשרה שנה - for you were circumcised when you were merely eight days old, - [Isaac] replied to him, - ובאבר אחר אתה מגרה בי - "Do you challenge me then from merely one limb?" - אמר לי הקדוש

שני - God told Abraham, "Take now your son." - אב. - אב. - Abraham responded, "I have two sons - Isaac and Ishmael! Which should I take?" - אב. - אב. - God added, "Your only one!" - אב. - אב. - Abraham responded, "But this one is the only son of his mother and that one is the only son of his mother." - אב. - אב. - God added, "Whom you love!" - אב. - אב. - Abraham responded, "But I love them both." - אב. - אב. - Finally, God said, "Isaac."

Sanhedrin 89b

7
If the Holy One, Blessed is He, would tell me, - אב. - אב. - I - אני וזבח - "Sacrifice yourself before Me," - אב. - אב. - would sacrifice myself willingly." - אב. - אב. -

Sanhedrin 89b

8
ו. ואיה חשה לעלה. אמר יצחק לאברהם: "הנה האש והעצים, ואיה השא לעלה"? אמר [אברהם:] בני, אתה לעולה.

באותה שעה נשתנה קלסתר פניו של אברהם, ואמר: אני זקן ואיני נער, [ן] שמא יגרה [יצחק], שהוא נער, ומה תהא עלי?

אמר לו יצחק: אבא, אל תתנא. יהי רצון מלפני המקום, שתתקבל לרצון רביעית דם שלי, אלא בפתני [קשר אותי] יפה [היטב] וכו', וכשתלך אצל שרה אמי, אל תאמר לה [על עקדת] פתאם, שלא תחבל

□ He lived in the desert of Paran (Genesis 21:21). Ishmael sent for and married a woman name Eiphah from the plains of Moab. Three years later, Abraham went to see his son Ishmael. He arrived at midday and found his wife [at home]. "Where is Ishmael?" he asked. "He has gone to fetch dates from the desert," she replied. "Give me a little bread and water," he asked. "I have none," she replied. He said to her, "When Ishmael comes, tell him that an old man from the land of Canaan came to see him and said, 'The threshold of the house is not good.'" When Ishmael came, his wife told him, and he divorced her.

His mother sent to her father's house and took for him a wife by the name of Fatimah. Three years later Abraham again went to see his son. He arrived at midday and found Ishmael's wife [at home].

באותה שעה היה יצחק מקדים
בפיו, וכלבו היה אומר: מי יצילנו
מיד אבי? אין לי עוז, אלא
הקדוש ברוך הוא, שנאמר: "עזרי
מעם ה' עשה שמים וארץ" [תהלים
קכ"א ב'], ומלאכי השרת אומרים:
בואו וראו שני צדיקים: אב שוחט
ובן עומד לשחט, ואין מעבב זה
לזה. (עין רש"י) [אבות דר"נ]

עצמה, [ו]אם על הגג תהיה
עומדת [בששתשמע], שמא תפל
ותמות, או [אם] על הכאר עומדת,
שמא תפיל עצמה לתוכה, או
תהיה בגדה ספין, ותמית עצמה
בו.

"Give me a little bread and a little water, for my soul is weary from the road," he asked. She took it out and gave it to him. Abraham stood and prayed before the Holy One, Blessed is He, and Ishmael's house became filled with all good things. When Ishmael came, his wife told him about it, and Ishmael knew that his father still loved him (*Pirkei d'Rabbi Eliezer* 30).

10 ~~~~~ וישב אברהם אל נעריו - And Abraham returned to his young men. The Akeidah fashioned a new personality and a new soul for Isaac, and a new covenantal reality. The unity of *they both went together* (verse 8) was lost. The two ideas that Abraham and Isaac respectively represented were not merged. Instead, their activities began to contradict each other.

Abraham symbolized *chesed*, an overflowing love that rises like a river in springtime and inundates its environs. Abraham wanted to convert all of mankind. He was concerned with the whole world. He sat by the highway waiting for travelers; he carried his morality to the people and wanted to proselytize everyone. Isaac symbolized *gevura*, self-limitation and self-concentration, heroic action and withdrawal.

With the Akeidah, contradiction replaced peace, tension substituted for togetherness. Abraham returned to his young men, but Isaac belonged to a world of his own. They now moved along two different paths. Isaac did not return to Beer-Sheba; he traveled to another destination, burdened with another task. Ibn Ezra (verse 19) says that Isaac was in his own dominion—*hi hu b'reshuso*. (*Abraham's Journey*, p. 193)

The Rav's Chumash

11 This is my idea of what the term *nisayon* implies. Since man is complete master of his own actions, possessing the free will to act or refrain from acting, the term *nisayon* or trial expresses the situation from the point of view of the person himself. On the other hand, God, who confronts him with the trial commands him in order to translate into action the potentialities of his character, and give him the reward of a good deed, in addition to the reward of a good heart.

Know also that the Lord tries the righteous. When he knows that the righteous man will do His will and wishes to show his righteousness, He confronts him with a trial. But he does not try the wicked who will not hearken. All the trials described in the Torah were directed to benefit the recipient.

Ramban

12 This trial was not a test evolved by God to find out what He did not know, but God made a demonstration, the root of the word being from *ness* meaning wonder or sign which Abraham performed at the word of God, as an example and banner to all the peoples for them to follow.

Abarbanel

13 Since this trial was narrated in the Torah as testimony of the living God, it is as if the trial took place in the presence of every Jew, past, present, and future. No one has failed to witness, through this medium, the greatness of this trial and the steadfastness of Abraham's faith, which became indelibly fixed in the hearts of all members of the human race.

Akedat Yitzchak